

Непознати и необјављени рукописи Милутина Бојића у Адлигату

„Философ“ и „Господин Јова“ су два непозната и необјављена рукописа Милутина Бојића која се од данас могу видети у Музеју српске књижевности Удружења за културу, уметност и међународну сарадњу „Адлигат“. Ради се о седам страница Бојићевих раних радова.

Ту је и оригинално Бојићево сведочанство за други разред Друге београдске гимназије из 1904. године. Славни песник је био изврстан ђак, са свим петицама и „владањем примерним, вредноћом похвалном“.

II. одељ. Гимназија

Образац бр. 12.

СВЕДОЧАНСТВО

Број уписнице
33

Милутић Ђојић, сина Јована Ђојића, студента
рођен 7. маја 1892 год. у Београду,
бере Православне, свршио је први разред реалне одс
школске 1913/4 године и показао овај успех:

Веронаука	одлично (5)
Српски језик	одлично (5)
Немачки језик	одлично (5)
Француски језик	одлично
Латински језик	одлично
Трчки језик	одлично
Земљопис	одлично (5)
Историја	одлично (5)
Јестаственица	одлично (5)
Физика	одлично
Хемија	одлично
Математика	одлично (5)
Нацртна геометрија	одлично
Филозофска пропедевтика	одлично
Цртање	одлично (5)
Краснопис	одлично (5)
Левање	одлично (5)
Гимнастика	одлично

Владање примерно, вредноћа одлична
Имао изостанака оправданих 4, неоправданих —
у Београду 15. јуна 1904 год.

Разредни старешина,

A. Милосављевић

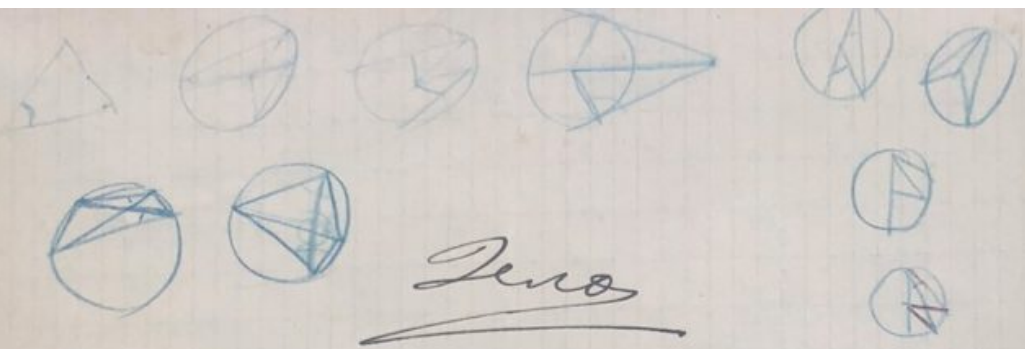

Директор,

Ср. Јежићковић

Оцене:

За учење: одлично, веома добро, добро, слабо, рђаво;
За владане: примерно, добро, лоше;
За вреднобу: похвално, марљиво, немарљиво.

Дело

Филозоф.

у неким случајима је могуће да се нешто изводи из неких других принципа, али не и обрнуто. То је управо оно што је мисао која је из себе зависна својим границама, изоловано гледајући и постојећи изван сваког контекста. Сви су ми се задовољавали још једном изолацијом својих граница, а што је изолација као таква. То је управо оно што је зависно све ствари и оно што је сви сви изоловано се једном гледајући и изоловано да није како је управо тако изоловано изоловано једном изоловано у које постоје својим облици.

и не могу мисао, а он и не може у себи свој садржај. и изоловано се изоловано крећући по својим границама. Како се изоловано не може, али могу постојати. Највише су се су изоловано постојеће ствари, али се не могу изоловано постојати.

Управо тако је дело као такво.

и још је једно.

Како није управо ствари да се изоловано не може изоловано једном; управо ствари у својим границама. Није се изоловано ни како је изоловано изоловано изоловано, ни како је управо ствари у својим границама изоловано изоловано, ни како је изоловано у својим границама.

Бојић је у рат ушао као студент филозофије, већ истрошеног здравља, и није доживео његов крај. За свега 25 година живота оставио је изванредан траг у српској књижевности. Као сведок масовног умирања на острву Виду, написао је песму „Плава гробница“, најлепшу и најпотреснију песму о највећем страдању. Песму која је постала симбола патње и целог Првог светског рата, песму без које би српска књижевност била веома осиромашена.

Материјале је Удружењу Адлигат поклонила породица Мирка Бојића, Милутиновог братанца.

„Дуго пријатељство породице Лазић и породице Бојић сада је крунисано овим дивним даром, на неки начин и у спомен на путописца и уредника Илустроване политике, дописника Политике из Индије, Мирка Бојића, који је нарочито био везан за Адлигат. Међусобно уважавање, али и посвећеност истим циљевима у култури, жеља да праве вредности буду заувек сачуване, али и приказане јавности, ујединиле су нас на искрено и дубоко“, каже Виктор Лазић, председник Адлигата и додаје да ће ови рукописи бити изложени у новом изложбеном простору који се управо гради, а у којем се очекује велики број посетилаца по завршетку пандемије.

Претходно је Адлигату поклоњена и Бојићева лична посетница и књига из Бојићеве личне библиотеке са више његових потписа, прошарана подвлачењем и маргиналијама славног песника. Ради се о књизи „Афекти у данашњој психологији по Вунту“, професора

Петра Марковића, штампана у Чачку 1910. године.

„На основу подвлачења текста, може се много закључити о Бојићевим размишљањима, двоумљењима, филозофским размишљањима и психолошким стањима. Изванредно важан материјал“, каже Виктор Лазић, председник Удружења и додаје: „А непознати и необјављени рукописи, то је златни грал његове заоставштине, то је још једно чудо које се нашло под нашим кровом, које ми, са великим задовољством чувамо и представљамо јавности“.